

ἐπωδική τριάς

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1, *praef.* 1 (p. 45. 10 sq. Abel) σύγκειται δὲ τὸ πρῶτον τουτὶ ἄσμα καὶ τινα τῶν ἐξῆς ἐκ τριάδος ἐπωδικῆς.

SCHOL. in Aesch. *Ag.* 104b (p. 104. 10 Langwitz Smith) Tr + κύριός εἰμι] ... ἔστι δὲ τριάς ἐπωδική.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 887 (p. 69 Smyth) Tr ~ SCHOL. TRICL. in Soph. *Ant.* 781a (p. 79. 14 sq. Tessier) ~ SCHOL. TRICL. in Eur. *Or.* 807-818^a (p. 58 de Favéri) ~ SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 638-675 (p. 104 de Favéri) τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ ὡς εἴρηται (schol. Tricl. in Aesch. *Prom.* 526; schol. Tricl. in Soph. *Ai.* 172a; schol. Tricl. in Eur. *Hec.* 629-637^a). ἔστι δὲ τὰ παρόντα, τριάς ἐπωδική.

SCHOL. TRICL. in Soph. *El.* 472a (p. 35. 4 sqq. Tessier) εἰ μὴ ἐγώ] τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ· ἐπωδικὰ δὲ ἐστὶν ὡς εἴρηται (schol. Tricl. in Soph. *Ai.* 172a), ἐν οἷς ὁμοίους ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται (cf. Hephaest. p. 66. 24 sq.)· ἔστι δὲ τὸ παρὸν εἶδος, τριάς ἐπωδική.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Hec.* 629-637^a (p. 28 de Favéri) ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν] τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ· ἐπωδικὰ δὲ ἐστὶν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, (66. 24 sqq.) ἐν οἷς ὁμοίους ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται ... ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 784-817 (p. 107 de Favéri) ᾧ πολύμοχθος ἄρης] τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται τριάς ἐπωδική, ὡς εἴρηται. (schol. Tricl. in Eur. *Hec.* 629-637^a).

SCHOL. in Aristoph. *av.* 1731a (p. 238. 1 Holwerda) Tr'Ἡρα ποτ' Ὀλυμπία] τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται τριάς ἐπωδική. Lh

SCHOL. in Aristoph. *nub.* 1345a (p. 236. 17 sqq. Holwerda) (1345-52) σὸν ἔργον, ᾧ πρεσβύτα] διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἐπωδικὴν τριάδα ἢ τετράδα, ἥς αἱ μὲν ὅμοιαι περίοδοι ἐξ ἰαμβικοῦ τριμέτρου ἀκαταλήκτου ἐν ἐκθέσει καὶ ἰωνικοῦ ἡμιολίου ἐν εἰσθέσει· ἢ δὲ ἐπωδὸς ἐκ κώλων δύο, ἰαμβικοῦ τε διμέτρου ἀκαταλήκτου <καὶ τοῦ> ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς· καὶ ἐν ἐκθέσει τὸ σύνηθες διστιχίον. E

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 1345a α (p. 280. 20 sqq. Holwerda) διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἐπωδικὴν τριάδα ἢ τετράδα κώλων ἕξ ... τὸ μέντοι τελευταῖον, ὃ καὶ ἐπωδός, ὡς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ᾠδῆς τιθέμενον, λέγεται ... [G.P.]

vd. etiam ἐπωδικὴ πεντάς; ἐπωδικὸν ποίημα (ἄσμα, εἶδος τῶν χορῶν, μέλος) / ἐπωδικὴ ᾠδή 1